

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 86
din 11.02.2015

Dosar nr: 617/2014

Petiția nr: 6958/17.10.2014

Petent: B I F D

Reclamată: Instituția Primarului municipiului Suceava

Obiect: responsabilitatea privind plata amenzilor de parcare, amenzi egale pentru parcare neplătită, asigurarea condițiilor de viață doar pentru persoanele lipsite de libertate

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1. B I F D, județul Suceava;

I. 2. Numele și sediul reclamatei

1.2.1. Instituția Primarului municipiului Suceava, județul Suceava.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul ridică problema responsabilității privind plata amenzilor de parcare, amenzi egale pentru parcare neplătită, asigurarea condițiilor de viață doar pentru persoanele lipsite de libertate.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările ulterioare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2 Părțile au fost citate (filele 23-24 din dosar) pentru data de 11.11.2014 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.).

3.3. La audierea din 11.11.2014 părțile nu s-au prezentat.

3.4. S-a comunicat petentului punctul de vedere depus de reclamată (fila 37 din dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 6958/17.10.2014** (filele 1-5 din dosar) petentul ridică problema responsabilității privind parcare, dacă vizează proprietarul sau persoana care a utilizat mașina. Consideră discriminatoriu cuantumul amenzilor pentru neplata parcării subterane. Consideră că nu doar oamenii arestați ar trebui să primească mâncare, haine, căldură etc. în mod gratuit.

Anexează la dosar înscrisuri (filele 6-21 din dosar).

4.1.2. Petentul menține cele arătate anterior prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 18919/10.11.2014** (filele 25-26 din dosar).

4.1.3. Petentul a depus la dosar concluzii scrise, menținând cele arătate anterior (**Adresa nr. 83/07.01.2015**, filele 38-39 din dosar).

4.2. Susținerile reclamatei

4.2.1. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 128940/10.11.2014** (filele 27-30 din dosar) reclamata arată următoarele:

- petentul nu pretinde că a fost victima unei discriminări (lipsă obiect);
- cuantumul amenzilor sunt stabilite la nivel național;
- doleanța privind acordarea unor gratuități similare persoanelor lipsite de libertate excede competențele primăriei (lipsa calității procesuale pasive).

A depus la dosar înscrisuri (filele 31-36 din dosar).

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, se constată că petentul nu invocă o discriminare concretă, nu arată că el ar fi fost într-o situație de discriminare privind primul capăt de cerere. Privind al doilea capăt de cerere, Colegiul director constată că amenzile pentru persoanele care parchează nelegal sunt egale, indiferent de venitul persoanei amendate. Privind al treilea capăt de cerere, Colegiul director constată că persoanele private de libertate au asigurate condițiile minime de viață, persoanele aflate în libertate trebuie să și le obțină, ori prin muncă, ori dacă acest lucru nu este posibil, prin venitul minim garantat, asigurat de lege.

5.2. Având în vedere faptul că privind primul capăt de cerere petentul nu a invocat o situație concretă de discriminare, Colegiul director admite excepția lipsei obiectului petiției, invocată de reclamată, conform prevederilor art. 33-37 ale **Procedurii interne de soluționarea petițiilor și sesizărilor**.

5.3. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

5.4. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.5. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.6. În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „*dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile*”.

5.7. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

5.8. Din punctul de vedere al comiterii unei fapte contravenționale persoanele se află în situație identică, indiferent de venitul lor. Contravențiile sunt fapte ilicite ce aduc atingere relațiilor sociale. Nicio persoană nu este obligată să comită o faptă contravențională, în cazul de față să parcheze ilegal, prin urmare

sărăcia nu reprezintă o scuză și nu poate duce la diminuarea amenzii. Sancțiunea trebuie să fie în funcție de fapta ilicită, de valoarea ocrotită, și nu în funcție de venituri. Regimul contravențiilor din România nici nu permite acordarea unor amenzi diferite în funcție de venitul persoanelor, în momentul apicării amenzii agentul constator nu are de unde să cunoască venitul contravenientului. În concluzie, tratamentul egal al tuturor persoanelor prin aplicarea amenzilor indiferent de veniturile celor amendate nu reprezintă diferențiere, prin consecință nici discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**.

5.9. Colegiul director respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a instituției reclamate, având în vedere faptul că reclamatul, conform **Legii nr. 416/2001**, are atribuții privind acordarea venitului minim garantat.

5.10. Persoanele private de libertate primesc hrană, apă, încălzire etc. în virtutea faptului că, fiind lipsiți de libertate, nu au posibilitatea de a-și procura, în mod identic persoanelor aflate în libertate, cele necesare vieții. Prin urmare persoanele private de libertate și cele neprivate nu se află în situație similară în ceea ce privește posibilitatea asigurării celor necesare vieții, astfel în mod obligatoriu cele două categorii de persoane trebuie tratate în mod diferit, altfel tratamentul lor egal ar duce la diferențiere. În consecință faptele arătate la al treilea capăt de cerere nu reprezintă diferențiere, astfel nici discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**. Persoanele care, chiar aflate în libertate, nu își pot asigura cele strict necesare vieții (hrană, încălzire etc., un autoturism, parcare etc.), beneficiază de ajutor din partea autorităților publice locale, conform prevederilor legale în domeniu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările ulterioare, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția lipsei obiectului petiției privind primul capăt de cerere, conform prevederilor art. 33-37 ale **Procedurii interne de soluționarea petițiilor și sesizărilor**.

2. Aplicarea amenzilor contravenționale, indiferent de venitul contravenienților nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**;

3. Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a instituției reclamate, având în vedere prevederile **Legii nr. 416/2001**;

4. Faptele arătate la al treilea capăt de cerere nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**;

5. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Data redactării: 12.02.2015

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István